

נושא הדרשה

העשר מעיד כי חובה

לחתור לתפילת קהילה, ואיסור העיסוק בה במסחר וכדומ

השבח לאללה, אנו מהללים אותו ומבקשים את עזרתו וסליחתו, ואנו מבקשים מקלט אצל אללה מרעמי עצמנו ורעותינו, שאלוהים יהודה לא מטעה אותנו, ולא מטעה את האדי, ואני מעיד שאין אלוהים אך אללה לבדו ללא שותף, ואני מעיד כי מוחמד הוא עבדו ושליחו.

באשר להמשך הדברים, הנאום הטוב ביותר הוא דבר האל, וההדרכה הטובה ביותר היא הנחייתו של מוחמד, יהי רצון שתפילת האל ושלומו עליו, והגרועים שבעניינים הם עניינים שהומצאו לאחרונה, וכל עניין שהומצא לאחרונה הוא חידוש, וכל חידוש הוא הנחה, וכל הנחה היא באש

הו מוסלמים: יראו מאלוהים אדירים ותשגיחו עליו, צייתו לו ואל תצייתו, וידעו שאחד הטובים שבמעשיכם הוא התפילה, ואלוהים אלוהים ציווה לבצע זאת במסגד עם קהילת המוסלמים, ו הוא אסר להתרחק מזה למעט תירוץ: לגיטימי, וההוראה להתפלל במסגד באה עם כמה עדויות

בסמכותו של אבו הורירא, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, בסמכותו של הנביא (עליו השלום וברכת האל) שאמר: תפילת אדם בקהילה גדולה פי עשרים וחמישה מתפילתו ב את הבית שלו ואת השוק שלו, וזה אם הוא מבצע טובלה, אז הוא יוצא למסגד, רק התפילה מוציאה אותו; הוא לא עשה צעד אלא שהוא הועלה דרגה על ידי זה, וחסא הוסר ממנו, ואם היה מתפלל, המלאכים עדיין היו מתפללים עבורו כל עוד הוא נמצא במקום התפילה שלו: [אללה, ברוך אותו, אלוהים ירחם עליו], ואחד מכם עדיין בתפילה כל עוד הוא ממתין לתפילה

בסמכותו של עבדאללה בן מסעוד, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, הוא אמר: מי שישמח לפגוש את אלוהים אלוהים מחר עם מוסלמי, שיישמר על התפילות האלה כפי שהוא מכנה אותן, כי אלוהים רשם לנביא שלך. (שלום וברכות אלוהים עליו) שמשות ההדרכה, והן מהשמשות של ההדרכה, גם אם אתה מתפלל בבתיך כשהפיגור הזה מתפלל בביתו, היית זונח את סונה של נביאך, ואם היית זונח את סונה של נביאך היית שולל. ורק צבוע הידוע כצבוע [נשאר מאחור, ואיש הובא אליו כמדריך בין שני גברים עד שהוצב בשורה

עבדי ה', ומחסידי ה' אלקיך לאלו המקיימים את חמש התפילות היומיות במסגדים, כי המתפלל במסגד יצל על ידי אלוהים ביום התחייה, ביום בו תקרב השמש יצורים ככל קילומטר. זה נאמר מאבו הורירא, אלוהים יהיה מרוצה ממנו, בסמכותו של הנביא (שלום וברכת אלוהים עליו). הוא אמר: שבעה יהיו מוצלים על ידי אלוהים ביום של תחיית המתים בצלו [7] ביום בו לא יהיה צל מלבד שלו: אימאם צודק, צעיר שגדל בעבודת ה', אדם שזכר את אלוהים במדבר ועיניו עלו על גדותיו, ו אדם שלבו תלוי במסגד, ... חדית

[ובקרינות עם מוסלמי: אדם תלוי במסגד אם הוא עוזב אותו עד שהוא חוזר אליו ... חדית ']

בסמכותו של אבו הורירא, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, שהנביא (עליו השלום וברכות האל) אמר: מי שהולך למסגד או הולך למסגד, אלוהים הכין עבורו אכסניה ב גן עדן בכל פעם שהוא הולך או הולך למסגד. הוסטל הוא [המקום בו מתארח אורח

בין העדויות לחובת התפילה במסגד עם הקהילה הוא שאלוהים חוקק את ביצועו בקהילה בזמן הלחימה, שזה הזמן הקריטי ביותר, והיא ידועה בשם תפילת הפחד, הקב"ה. אמר [ואם אתם ביניהם ותקים להם את התפילה, תנו קבוצה מהם לעמוד אתכם] הפסוק

ויאמר הקב"ה [ותקים תפילה ותשלם זכת ותשתחוהו עם המשתחווים והכריעים הם עדת המסגד

קהילת המאמינים וההפחדה נבעו מרשלנות בתפילה עם קהילת המסגד. בסמכותו של אבו הורירא, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, ושליח האל (שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום). אמר: על ידו אשר נשמתי בידו; הייתה לי כוונה להזמין שימוש בעצי הסקה, ואז להזמין את התפילה ולקרוא לתפילה, ואז להורות לאדם להוביל את העם, ואז לחזור לגברים ולשרוף עליהם את בתיהם, ועל ידו בידו מי היא הנשמה שלי, אם אחד מהם היה יודע שהוא מצא זיעה שמנה או שני קנקנים הוא היה טועם ארוחת ערב.

ובקריינות המוסלמית: ואז יצאתי עם גברים עם צורות עצי הסקה לעם שלא השתתף בתפילה, אז שרפתי עליהם [את בתיהם באש]

בסמכותו של אבן עבאס, אלוהים יהיה מרוצה מהם, בסמכותו של הנביא (עליו השלום וברכת האל) שאמר: מי ששומע את הקריאה ולא בא אליו, אין תפילה בשבילו אלא אם כן יש לו תירוץ לשום תפילה אין פרס מלא.

בסמכותו של אבו הוראירה, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, הוא אמר: עיוור הגיע אל הנביא (שלום וברכות אלוהים עליו) ואמר: הו שליח אלוהים, אין לי מנהיג להוביל אותי למסגד, אז השליח (שלום וברכת אלוהים עליו) ביקש ממנו להעניק לו רשות להתפלל בביתו, אז הוא התיר כשפנה, הוא התקשר אליו ואמר: אתה שומע את הקריאה [לתפילה? הוא אמר כן. הוא אמר: ואז ענה]

בסמכותו של ג'אבר בן עבדאללה, שאלוהים יהיה מרוצה משניהם, הוא אמר: בעוד הנביא (שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום) עמד ביום שישי, שיירה הגיעה למדינה, אז חבריו של שליח אלוהים (שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום) עברו להתגורר עד שהוא לא נשאר איתו.

פרט לשנים עשר איש, כולל אבו בכר ועומר, הוא אמר: והפסוק הזה התגלה (ואם הם רואים סחר או שעשוע, הם עוזבים לשם עובדי אלוהים, וזו נזיפה מאלוהים אדירים לחברי הנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, כי נטישת הפולחן והסטה ממנו לחומר עולמי כלשהו. עדיף על השעשוע והמסחר, ואלוהים מיטב הספקים

כלומר גמול התפילה והעקביות עם הנביא עליו השלום מיטב הבידור והמסחר, פסטג'בה לסדר אללה ויהי אללה שיהיה מרוצה מהם איתבאאון וינצל, אך אם תראה להם זכות הזכויות של אלוהים לא סחר בתל"ם ולא במכירה הזכיר את אלוהים אפילו את אאדו לאלוהים הכל יכול, הציעו צייתנות מולחם ובדרכו ואהבתו את מה שהם [רצו להזכיר את אלוהים ואת התפילה ולשלם לזכאת].

הו מוסלמים, אלה עשר ראיות שחובה לבצע תפילה במסגד

את הדרשה הכין מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בתשיעי לחודש ג'ומאדה אל-אחיראה 1442, בעיר ג'ובייל, בשנת

ממלכת ערב הסעודית, ווטסאפ: 00966505906761

מתרגם דרשות עבדול רחמן

fatmtaslam11@gmail.com, כתובת המייל שלך